

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۹ اگست ۲۰۲۱

از خیزش جوانان ولایات ننگرهار، پکتیا و کنر بیاموزیم!

چهارشنبه- ۲۷ اسد ۱۴۰۰ - کابل: هر چند برای یادداشت امروز، تصمیم داشتم تا اشارات مختصری در مورد مصاحبه روز گذشته "ذبیح الله مجاهد" سخنگوی باند مزدور، و طغفروش و جنایتکار طالب نمایم، مگر مشاهده حرکت شجاعانه جوانان ولایات کنر، ننگرهار و پکتیا جهت حمایت از "بیرق سه رنگ کشور" که از جانب آنها به مثابه بخشی از "هویت ملی" کشور اعلام گردید و جنایتی را که نیروهای مزدور و جنایتکار طالب در حق آن جوانان انجام داده حرکت مسالمت آمیز آنها را با فیر گلوله به خاک و خون کشانید، وادارم ساخت تا برنامه کارم را تغییر داده، خیزش شجاعانه جوانان ولایت متذکره را بیشتر مورد بحث قرار دهم:

هر چند پذیرش این ادعا که "بیرق سه رنگ کشور" بخشی از "هویت ملی" ما را می سازد، به بحث های بیشتری نیاز دارد و علی رغم این که آنچه امروز ما آن را به مثابه بیرق سه رنگ کشور به رسمیت می شناسیم، دقیقاً آن چیزی نیست که در لویه جرگه پغمان در زمان اعلیحضرت "امان الله شاه" به تصویب رسید، چه در بازه زمانی بیش از صد سال، حاکمیت های بعدی هریک بر آن کلماتی را افزوده اند و از لحاظ محتوایی به همان سان که در بیرق طالبان، کلمه طیبیه درج است، در این بیرق نیز درج شده است، با آنهم ایستادگی روی حفظ این بیرق از چند لحاظ می تواند دارای اهمیت و در خور حمایت باشد.

۱- با تمام بحث هایی که در مورد "هویت ملی" دانستن بیرق سه رنگ می تواند وجود داشته باشد، آنچه مسلم است این است که هیچ گونه شک و سؤالی در این وجود ندارد که این بیرق هویت تاریخی افغانستان مستقل را به نمایش می گذارد. چه به گواهی تاریخ تا قبل از تدویر لویه جرگه پغمان، نه تنها خیزش های مردمی ضد استعمار بلکه نیرو های

مسلح حاکمیت آن زمان نیز حین مواجهه و تقابل خونبار و آزادیخواهانه‌شان علیه اشغالگران بیرق و درفش واحدی را حمل نکرده، آنچه را به مثابه درفش مبارزاتی خویش بر می افراشتند، پارچه های رنگارنگ با نوشته های پراکنده از "چاریاری" گرفته تا "الله اکبر" و کلمه طیبه همه را شامل می شد.

کاری را که لویه جرگه پغمان در زمینه انجام داد با برداشت های همان روز شان از تفسیر رنگها، بیرق سه رنگ را با محتوای همان زمانش که به مثابه سمبول اسلامی به محراب و منبر و "الله اکبر" اکتفاء صورت گرفته بود، به مثابه بیرق افغانستان مستقل و آزاد از زیر یوغ استعماری انگلیس و مال و افتخار مشترک تمام مردم افغانستان اعلام داشت. با این تعبیر اذعان به به بیرق سه رنگ، اذعان به هویت مستقل افغانستان و به رسمت شناختن تمام نیروها، اقوام و مذاهب و نادیده گرفتن آن، نادیده گرفتن همان هویت مستقل تاریخی می باشد.

۲- بیرق سه رنگ، گذشته از آن که مبین افغانستان مستقل است، بیانگر آن است که افغانستان خانه مشترک همه مردم افغانستان و حاکمیت حق تمام مردم افغانستان است، نه یک حزب و یا یک نهاد. یعنی مردم افغانستان به همان سانی که بیرق سرخ باندهای مزدور خلق و پرچم را نشان و علامت مزدوری آنها به بیگانگان و انحصار طلبی و تمامیت خواهی آنان دانستند و تا آن را زیر پای ننمودند از پای ننشستند، بیرق سفید طالب را نیز ادامه همان روند مزدورمنشانه و انحصار طلبانه و تمامیتخواهانه دانسته، نمی توانند آن را جایگزین بیرق سه رنگی که هویت تاریخی افغانستان مستقل را می سازد، عوض نمایند.

۳- بادر نظر داشت این که در هر مبارزه ای تعیین یک شعار مبارزاتی جهت بسیج و متشکل ساختن مردم از نقش انکار ناپذیری برخوردار است و با در نظر داشت این که در طی ۴۰ سال اخیر از تجاع هار مذهبی همیشه توانسته شعارهای خودش را بر شانه توده های میلیونی کشور حمل نماید، و بادر نظر داشت این که شعار "الله اکبر" نتوانست هویت خیزش ضد طالب را بسیج و سازماندهی نماید و می شود گفت در بحران کنونی افغانستان نه تنها دیگر کهنه شده است بلکه عملاً شعار دشمنان خلق ما می باشد، به نظر من طرح دفاع از بیرق سه رنگ کشور و طالب را در این آوردهگاه به نبرد فراخواندن و نقاب تمامیت خواهی و انحصار طلبی مزدور منشانه و وطن فروشانه آنها را دریدن، حرکت هوشیارانه ایست که از جانب جوانان آگاه و مبارزه ولایات ننگرهار، پکتیا و کنر آغاز یافته و می باید در تمام ولایات به خصوص در شهر کابل از طرف تمام نهادهای اجتماعی و مدنی، مورد حمایت قرار بگیرد.

۴- با دفاع از حرکت جوانان شجاع و دلیر ولایات متذکره، بیائید تا از همین اکنون به طالب بفهمانیم که این کشور نه از امریکا بود و نه هم از "غنی احمدزی" و پدرش، که با فرار مفتضحانه آنها طالب آن را به مثابه عنیمت جنگی از خود دانسته، هر چه دلش می خواهد در موردش تصمیم بگیرد. بیائید به آنها تفهیم نمائیم که این وطن از خود صاحب دارد و صاحبانش توده های میلیونی کشور می باشند که حاضر اند برای دفاع از هویت تلریخی شان خون بدهند، بیائید با حمایت از حرکت دفاع از بیرق سه رنگ، به آنها بفهمانیم که هیچ نیروئی نه حق دارد و نه هم می تواند انحصار طلبانه و تمامیت خواهانه برخورد نموده، بیرق مبارزاتی خودش را به جای بیرقی که هویت تاریخی ما را بازتاب می دهد و ممثل شرکت تمام نیروها در تعیین سرنوشت آینده افغانستان و مردمش است، جایگزین سازد. هموطنان گرامی!

در هر جایی که هستیم و در هر اداره ای که کار می کنیم به خصوص ادارات امنیتی - دفاعی، نباید به طالب این اجازه را دهیم که گریز ردیالنه "غنی احمدزی" را گریز تمام مردم افغانستان دانسته، با افراشتن بیرق ننگین و خون آلودش، هویت تاریخی ما را زیر سؤال ببرد از همین رو بیائید چه تا دیروز از این بیرق سه رنگ دفاع می کردیم و یا نه،

امروز آن را به مثابه وجه تمایز خود با طالب و هویت تاریخی و مشترک مردمان سراسر کشور ارج گذاشته، آن را افراشته نگهداریم.

هموطنان گرامی!

ایستادگی ما روی افراشته نگه داشتن بیرق سه رنگ ممکن با خشونت طالب جواب دیده شود، به نظر من تبارز این خشونت در مقطع کنونی هر چند به قیمت جان چند تن از ما تمام هم شود، امریست خوب نه بد، چه نقاب کذب و ریائی را که طالبان عجالتاً بر چهره کثیف شان گذاشته و چنان وانمود می نمایند که گویا به نظر مردم ارج می گذارند، دریده ماهیت جنایتکارانه آنها را آشکار می سازد، به علاوه از آنجائی که تا حال نه نیروهای امنیتی مطلقاً و کاملاً منحل شده اند و نه طالب کاملاً بر اوضاع مسلط است، آغاز نبرد در چنین مقطعی به یقین بهتر از فردا می باشد.

مبارزه علیه امپریالیسم، جزءلاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

وارتجاع هارمذهبی-طالبی به صورت خاص می باشد!

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!